

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214203112
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8214203112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské nivy 44/A, 825 11 Bratislava, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému H. X., nar. XX.X.XXXX, M. XXX, XXX XX M., o zaplatenie 333,74 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/76/2014-38 zo dňa 23.10.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd prvého stupňa náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 333,74 Eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.04.2013 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach v sume 35 Eur vždy k 10. dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 a 2 O.s.p., vychádzajúc z § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že plne úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Konštatoval, že pri rozhodovaní o trovách konania mal na pamäti životnú situáciu žalovaného a to, že je dôchodcom, pričom ako sám uviedol, nemá dostatočné prostriedky na zaplatenie celej pohľadávky, dokonca ani na splátky. Podľa názoru súdu by uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť aj trovy konania žalobcu, malo za následok prehĺbenie jeho nepriaznivej životnej situácie. Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 227,87 € (124,56 € z titulu vykonaných úkonov právnej pomoci a režijných paušálov, 38,99 € z titulu náhrady za použitie motorového vozidla a 64,32 € z titulu náhrady za premeškaný čas), čo predstavuje viac ako polovicu hodnoty pohľadávky. Súd preto prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa, a teda na vek žalovaného (72 rokov), s ktorým je vo všeobecnosti spojené zhoršenie zdravotného stavu, ako aj na jeho finančnú situáciu. Navyše v tomto prípade ide aj o drobný spor, keďže hodnota pohľadávky nepresahuje sumu 1.000 Eur (§ 200ea ods.1 O.s.p.). Súd má za to, že hodnota vyčíslených trov konania nie je primeraná k hodnote pohľadávky. Z týchto dôvodov súd využil moderačné právo pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 150 ods. 1 a 2 O.s.p. a náhradu trov konania, hoc úspešnému žalobcovi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že žalovaného niekoľko krát vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a následne

mu zaslal aj list zo dňa 19.02.2014 označený ako Pokus o zmier, v ktorom opätovne vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy a zároveň ho upozornil, že v prípade nespĺnenia si povinnosti bude vymáhanie pohľadávky riešené súdnou cestou. Mal za to, že urobil všetko pre to, aby sa vec vyriešila mimosúdne a tiež, aby sa už v prebiehajúcom konaní zbytočne nenavyšovali trovy konania. Navrhol priznať mu trovy konania v plnom rozsahu a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 41,52 Eur s DPH, ktoré špecifikoval.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

Ustanovenie § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

V sporovom konaní (ako je tomu nepochybne v danom prípade konania) sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Môže tak urobiť podľa ustanovenia § 150 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takejto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka.

Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 150 O.s.p. len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania bude preto zistenie, či možno od žalovaného spravodlivo žiadať, aby uhradil náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním.

Relevantnou skutočnosťou v predmetnej veci je, že žalovaný poberá dôchodok vo výške 344,20 Eur mesačne. Jeho zlý zdravotný stav (choroba srdca) si vyžaduje mesačné náklady na lieky vo výške 30 Eur mesačne. Žalovaný uviedol, že nemá dostatočné prostriedky na zaplatenie celej pohľadávky, dokonca ani na splátky. Výšku nákladov na ubytovanie a stravu síce neuviedol, avšak odvolaciemu súdu je zrejmé, že pri takejto výške dôchodku nemôže byť zostatok vysoký.

Priznanie náhrady trov konania v uplatnenej výške by aj podľa názoru odvolacieho súdu nepriaznivo zasiahlo do sociálnych a majetkových pomerov žalovaného. Odvolací súd má za to, že pomery žalovaného sú také, že mu neumožňujú obstať si sumu, ktorá je potrebná na úhradu trov predmetného konania a uvedené skutočnosti sú dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. bola preto dôvodná.

Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne a zákonné v zmysle ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli. Odvolací súd preto vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.